

sager“, se straks ndfr.), hvad enten Paadømmelsen i første Instans sker ved Landsretten eller ved en Underret i vedkommende Landsretskreds. Den indledende Undersøgelse ledes dog af Politimesteren under Overanklagerens Tilsyn. 3) Anklagerne ved Underretterne have efter Paalæg af vedkommende Overanklager at udføre Sager for Underretterne. — *Paatale* rejses af Overanklageren i de egentlige Straffesager og af Politimesteren i „Politisager“ (3: Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog med enkelte Undtagelser, samt Sager vedrørende en Række udtrykkelig nævnte Lovovertrædelser, uanset at Straffen kan stige til Fængsel paa Vand og Brød). — Med Hensyn til at *undlade* Forfølgning, selv om Sagen skønnes at ville føre til Domfældelse, er Anklagemagten stillet noget friere end de nuværende Anklagemyndigheder. — Har vedkommende Paatalemyndighed nægtet at paatale eller frafaldet en begyndt Forfølgning, er den ved Forbrydelsen forurettede private Person berettiget til at bringe Sagen for Retten efter visse nærmere Regler („subsidiær privat Paatale“ — se ndfr. pag. 90.)

5. Sigtedes Forsvar. 1) Enhver, der sigtes for en Forbrydelse, har paa et hvilket som helst Tidspunkt Ret til *paa egen Bekostning at tage en Forsvarer* (i Almindelighed vil det vel være en Sagfører). Under Forundersøgelsen er den valgte Forsvarers Stilling undergivet visse Begrænsninger; naar der er Grund til at frygte for, at han vil modvirke Undersøgelsen paa utilsadelig Maade, kan saaledes hans Samkvem med Sigtede, naar denne er fængslet, undergives Kontrol m. v. Naar Tiltale er rejst, bortfalde alle saadanne Begrænsninger. — 2) Har Sigtede ikke selv valgt en Forsvarer, bliver der Spørgsmaal om *offentlig Beskikkelse* af en saadan. En Forsvarer *skal* beskikkes, naar Tiltale er rejst for Landsret i en Nævningsag, eller naar der opstaar Spørgsmaal om at lægge Beslag paa en borttrømt Tiltalts Formue, samt i Tilfælde af en Landsretsdoms Indankning for Højesteret eller ved mundtlig Forhandling af et Kæremaal. Udenfor disse Tilfælde overlades det til Rettens Skøn, om Forsvarer skal beskikkes (selv i Underretssager forudsættes det dog, at Retten, saa snart der er rimelig Anledning dertil, vil beskikke Forsvar). — Offentlig Forsvarer bliver kun i Undtagelsestilfælde at beskikke, forinden Tiltale er rejst.*) — Han er be-

*) Et Mindretal i Kommissionen (Oct. Hansen, N. J. Larsen og Nyholm) har foreslaet Beskikkelse af Forsvarer i noget videre Omfang end ovenfor gengivet.